

Дамян Дамянов

Двете хапчета

Двете хапчета и ... край
на деня, на въртележката.
Спира лудия трамвай
със вагоните си, тежките,
пълни с влизали, излизали
пътници, уви, неспирни. Те
качваха се или слизаха
на трамвая ми по спирките.
Празен старият трамвай
се прибира във депото си.
Ад превозвал, търсил рай,
но не го открил в живота си,
той го дири във смъртта,
в хапчетата, сънотворните,
в стихналата белота
на отвъдното. Безспорно, там
няма ни трамваи, ни...
От безсмислието сграбчена,
пак душата ми звъни:
„Хей, нещастнико, глътни
не две, ами двеста хапчета!“

2. I. 1995 г.

КРАЙ

© 1995 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8581>]